

BORN. HAĎÁK
HLAVIN

JELÍNEK. JI-
RÁNEK. KABÁT

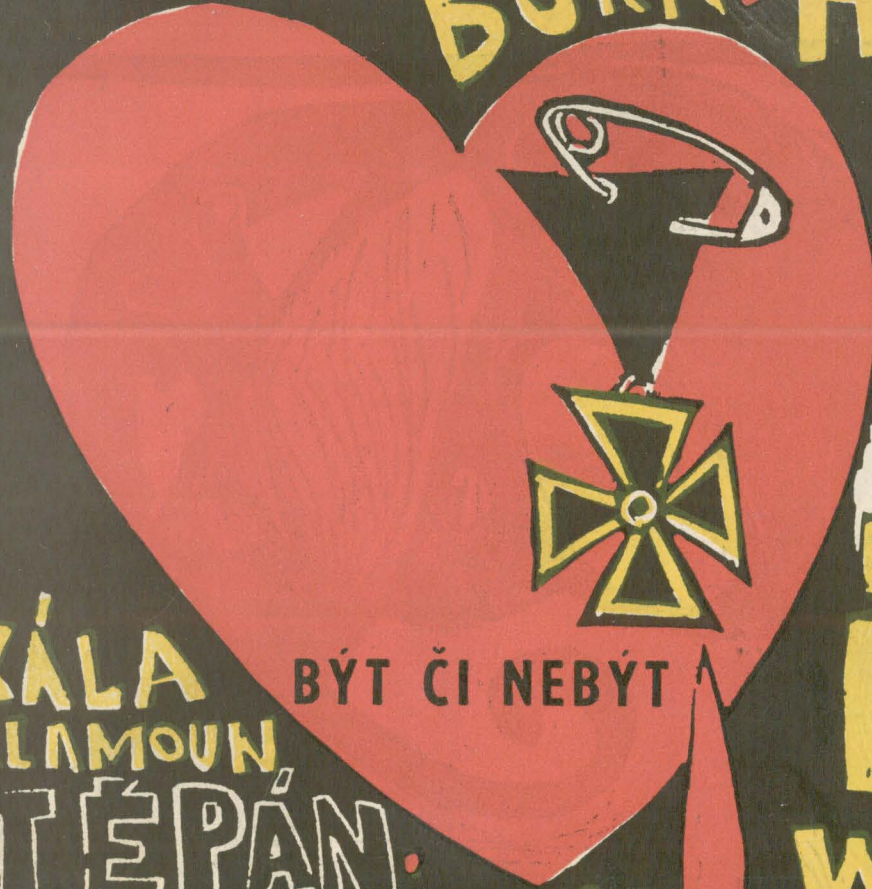
KALOUS EK.

KOPRIVA. MA-
LÁK. MEZL.

PITRA

WEIGEL.

ŽENTĚ

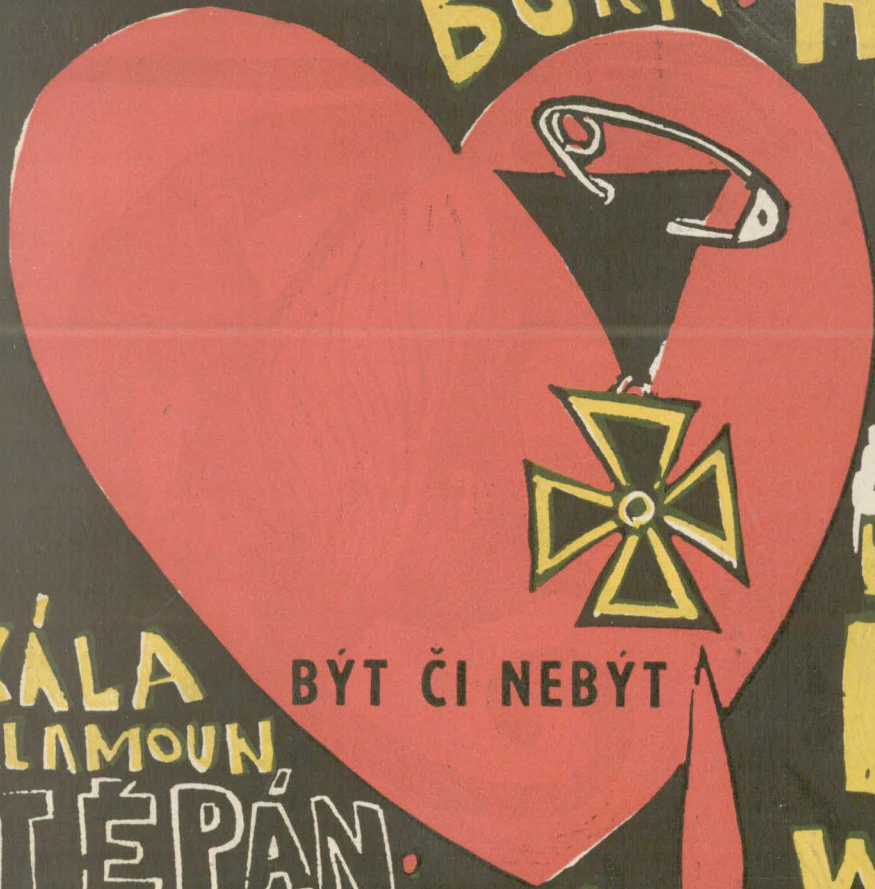
BÝT ČI NEBÝT

SKÁLA
ŠALMOVN
ŠTĚPÁN.

TOMAN

ŽEMLICKA.

BORN. HAĎÁK.
HLAVIN

JELÍNEK. JI-
RÁNEK. KABÁT
KALOUS EK.
KOPRIVA. MA-
LÁK. MEZL.

PITRA

WEIGEL.

ŽENTĚ

SKÁLA
ŠALAMOUN
ŠTĚPÁN.

BÝT ČI NEBÝT

TOMAN

ŽEMLIČKA.

■ BEJT NEBO NEBEJT ■ V jednom evropském okrese jménem Dánsko bydlel princ Hamlet. Tátu, kterej bejval šerifem toho okresu, mu voddělal nějakej zloděj koní a sám se nechal zvolit šerifem, což Hamleta pochopitelně žralo. „Well,” řek si, „když je to takový, budu si to muset s tím skunkem srovnat.” ■ Sednul si na zápraží, aby si to promyslel. Vtom šel kolem nějakej duch, Hamlet se na něj podívá a povídá: „Damned, ajcem drajcem, jestli tohle nevypadá jako celej můj nebožtík tatíki!” „Tak jest, synu,” odpověděl velebně duch, „jsem to já samej, na to můžeš polknout galón jedu a jednu missourskou whisky navrch. Nemám v hrůbě kloudnýho stání jak mě míchá, že jsi ještě nepomstil svýho tatička. Sem myslel, že jseš jinej fešák, Hamletel!” ■ „Nerad slyším takovýhle poznámky,” na to Hamlet. „Nic jinýho náhodou nedělám, nežli že vo tom byznysu v jed-

„TO BE OR NOT TO BE, THIS IS THE QUESTION!“ HAMLET

nom kuse přemejšším, až jsem z toho kapánek cvaklejš. Hele, tak já teď pudu, musím ještě vysvětlit jednomu hercům, jak mají hrát divadlo a vomylem vodkrouhnout nějakýho Poláka, a pak se do toho pustím. Na novýho šerifa si už nevsázej ani prodírkovanéj cent, daddy!“ ■ Tak šel a cestou zašel na hřbitov. Starej Sam s pomocníkem zrovna vykopávali hroby. „Haló, boys,“ řekl Hamlet, „neviděli jste náhodou miss Ofelii, co má jít do kláštera?“ ■ „Yessr,“ odpověděl starej Sam, „vodskočila si zrovna pro plavky, že se pude koupat. To může hádám taky třeba skončit špatně. Když se jednou koná tragédie, tak člověk nikdy neví.“ ■ Pak ještě párkrát kopnul krumpáčem a vykopnul z hlíny vybílenou lebku. Hamlet ji sebral, chvíli ji potězkává na dlani a povídá: „Taková podoba – není tohle ten šašek, co hrával tenkrát, když jsem byl malej a chodil v neděli vodpoledne

na dětský představení do bijásku, v těch němejš groteskách? Ačkoliv tehda nebyl tak bledej a hubenej.“

■ „Vono v hlíně není tak zdrávo jako na čerstvým vzduchu, to je stará vesta,“ podotknul moudře starej Sam. Hamletovi se zkrabatělo čelo samým přemejšlením a jak tak koukal na tu lebku, povídá: „Tak se na to podívejte! Když se člověk taklec dívá a vůbec, jak bych to honem řek, jářku: bejt nebo nebejt, to je ale votázka, co, gentlemen?“ „Možná že jo, možná že ne,“ utrousil starej Sam, „vono přide na to. Někdy je lepší bejt a někdy nebejt. Například je lepší bejt zdavej a jindy je zas lepší nebejt zadluženej. Je dobrý bejt na posvícení a je dobrý nebejt trouba.“ ■ „Co to blábolíš,“ rozčilil se Hamlet, „já mám tuhlec naričtovanou takovou ohromnou votázku bráchovi za sto dolarů, moh jsem bejt slavnej, kdybych na něco chytrýho kápnul, a ty mně to takhle

zahraješ na ofsajdl Kdo je tady princ, by Jove?“ A vtom se stalo něco podivnýho: starej Sam se narovnal v zádech, kolem fousů mu narostla zlatá záře a von povídá docela změněným hlasem: „Princ bys teda byl ty, ale kdybys byl vochtonejš se trošku líp podívat, tak uvidíš, že já jsem zasejč Pánbůh, a to je vodjakživa vyšší šarže. Tak si nehoň tričko, Hamlete, a vem na vědomí, že co tebe teprv zejtra napadne, to já už mám milión roků pod malíkem. A vodjakživa až na věky bude hotovička, že pro nikoho se zdravým rozumem žádná takováhle votázka Bejt nebo nebejt – nemůže bejt votázka. Bejt, tečka. Zpět: bejt – b e j t – vykřičníkl“ ■ Pak se Pánbůh rozplynul, Hamlet se vodebral do literatury a za pár století jeden zbožnej pán vynalez atomovou pumu.

RYT
CUT
NEBYT

Jsem přesvědčen, že nejstarší projev humoru je kresba. Již dávno předtím, než vznikly anekdoty a povstali pierrotové se jistě stalo, že pohlavár jeskynních mužů upadl přes kámen a rozbil si nos; tu rozzuření bojovníci učinili kruh a vyráželi sveřepé skřeky, aby kamenného démona začarovali. Bylo to vážné jako smrt, nebo jako schůze. Když však kmenový malíř zachytil událost na stěnu, stalo se nepozorovatelně jakési jiné kouzlo: pohlavár s rozbitým nosem vypadal náhle jaksi k popukání. I počali lovci při pohledu na něj vyrážet jiné skřeky a za chvíli řvali smíchem, nepozorujíce, jak se touto činností přeměňují z opočlověka v lidi. ■ Pohlavár pak možná malíře vstrčil do pastí na mamuty, a tím založil určitou tradici. Ale to nic nedělá – odjakživa je každý kousek humoru vyvzdorován a vybojován na trápení, bolesti, smůle, nehodě, zlé náhodě a jiných příznačnostech smrtelného života. Zdrcující většina všech vtipů a anekdot (aspoň těch nejlepších) líčí situaci, ve které – octnout se v ní sami – dělali bychom všecko jiné, jenom se nesmáli. Psina z toho vznikne až odstupem, zobecněním, přestylizováním. Proto je humor filosofie. Proto je vítězná filosofie. Proto se před smíchem třese všecko nabubřelé, ješitné, rádobyveliké. Všimněte si neúprosné psychologie vítězného humoru: legrační je legrační, hrůzné je hrůzné. Avšak legrační + legrační = pořád legrační. Hrůzné + hrůzné + strašlivé + děsivé a to celé ještě na druhou = legrační. Toto vítězství humoru a smíchu je vítězstvím života, lidskosti. Ne nadarmo vznikalo a šířilo se nejvíce a nejlepších vtipů za války; nacističtí polo-bozi se obratem měnili v kašpary první třídy. Ostatně podívejte se na dokumentární záběry řečnického Hitlera: kdyby pozadím obrazu nepochodovaly stíny desítek miliónů mrtvých, člověk by prostě musel říčet smíchy. ■ Kreslený humor, kreslená satira je však nejen nejstarší, ale současně nejmladší součástí světového umění.

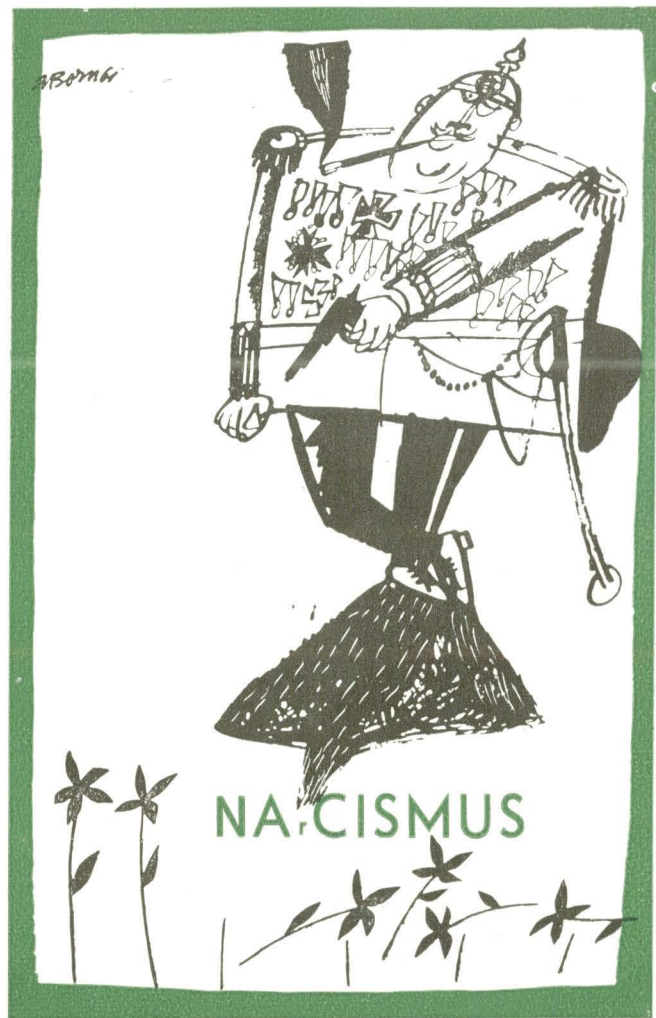
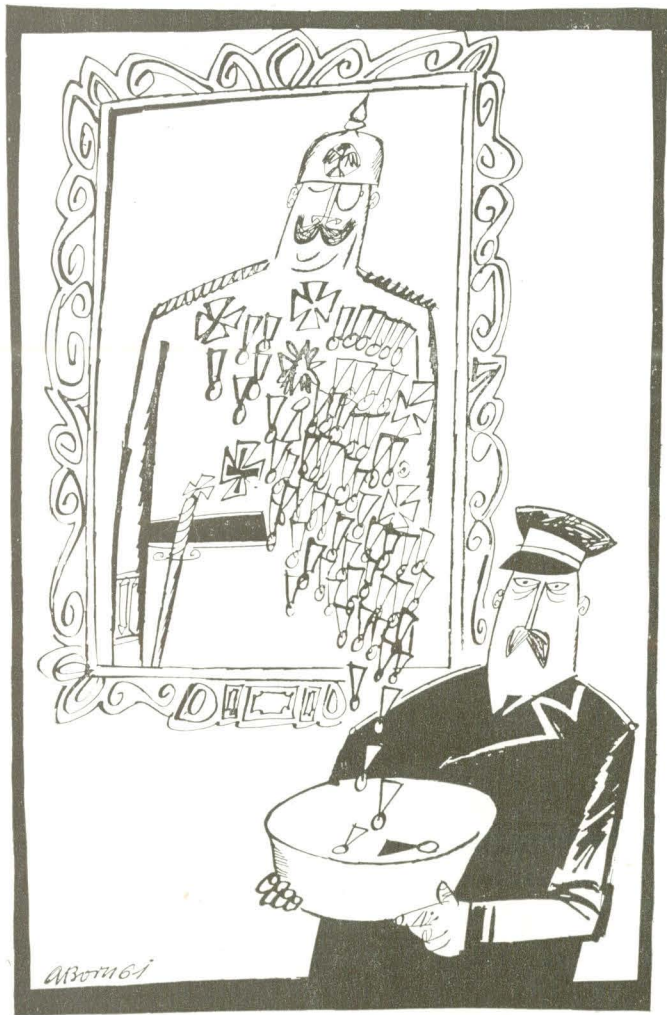
Kreslený humor byl dlouho pohlcen literaturou. Ještě před dvaceti lety vypadal kreslený vtip běžně tak, že dva namalovaní panáčkové si něco povídali. Rozhodující byl text – kresba byla neutrální a klidně mohla být doprovázena jiným dialogem. Dnes nechápeme kreslený humor jako ilustraci, nýbrž jako zcela samostatný, jedinečný, jinými prostředky neopakovatelný umělecký projev. Kresba, nakreslená situace říká vše beze zbytku. Nepotřebuje berličky, tím méně chůdy slov. Proto se kreslený humor beze slov stal svéprávnou uměleckou disciplínou. Postavil se jako rovný s rovným do řady moderního umění: po bok poezie, dramatu, filmu. To není přehnané tvrzení. Kreslený humor beze slov už zdaleka není jen výtvarnictví; je současně miniaturním, kapesním dramatem, vyjádřením filosofie každodenního nejpodrobnějšího života. Pracuje s konflikty jako drama, s básnickými metaforami jako poezie, s působivými stříhy a střídáním záběrů jako film. Řadí k sobě nebo proti sobě překvapivé souvislosti či protiklady a tím objevuje nové, objevuje svět. ■ A jako každé skutečné umění je samozřejmě kreslený humor hluboce humanitní. Není to humanita plačtivá nebo deklarativní. Opravdová láska neidealizuje, nepovyšuje mezi svaté. Tím, že jsme leckdy směšní, komičtí, pošetilí, naivní, mazaní, důvěřiví, tím jsme lidšší. Kreslený humor beze slov lapidárně vyjadřuje lásku k člověku, k jeho lidskosti. Potřebujeme to jako sůl, neboť mnoho věcí nás v moderním světě odlidštuje. A právě tak účinně může se kreslený humor v rukou uvědomělých tvůrců proměnit v nenávistný útok proti nepřátelům lidskosti. Může a musí. Může a musí bojovat za internacionalismus, za mezinárodní dorozumění, aniž by potřeboval překladů a tlumočení, neboť je univerzální a srozumitelný všem jako hudba. Ovšem, kromě těch, kteří od přírody postrádají hudební sluch ... ■

PAVEL HANUŠ

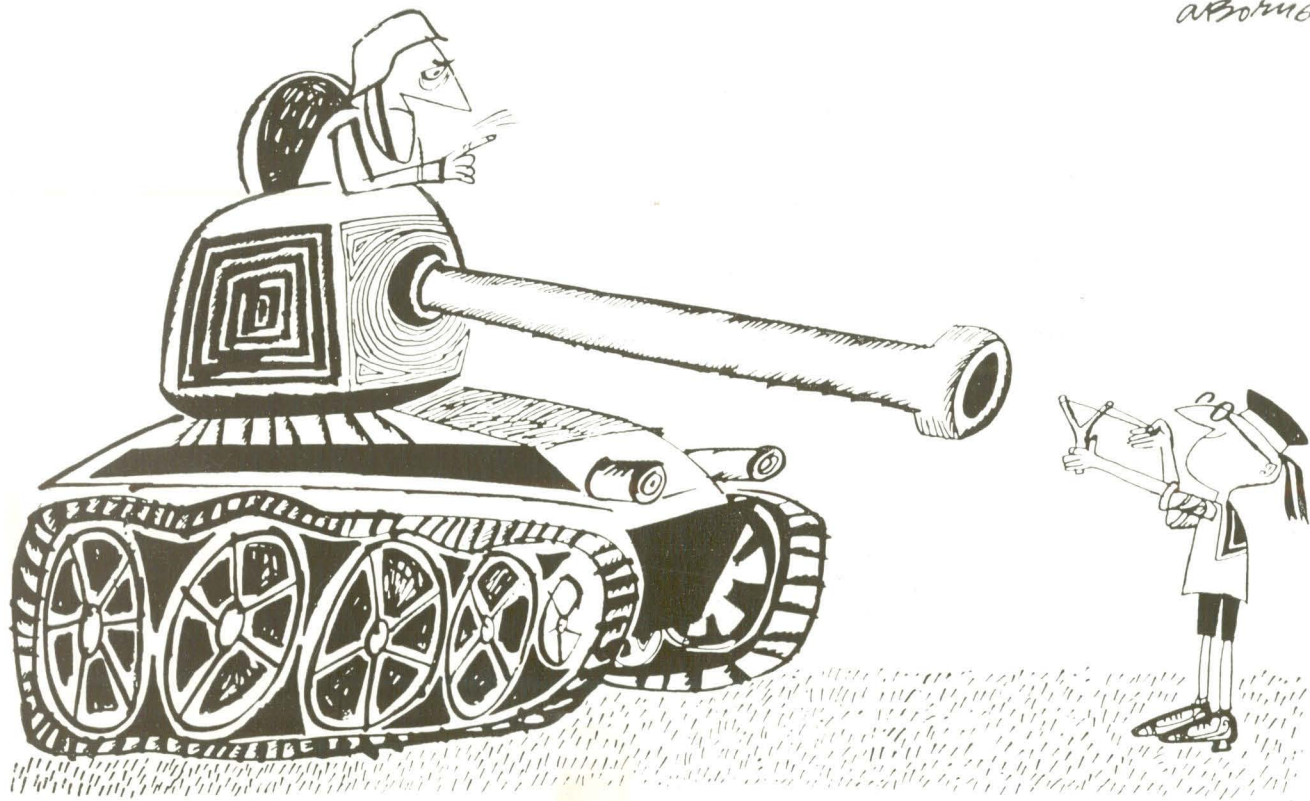
BORN

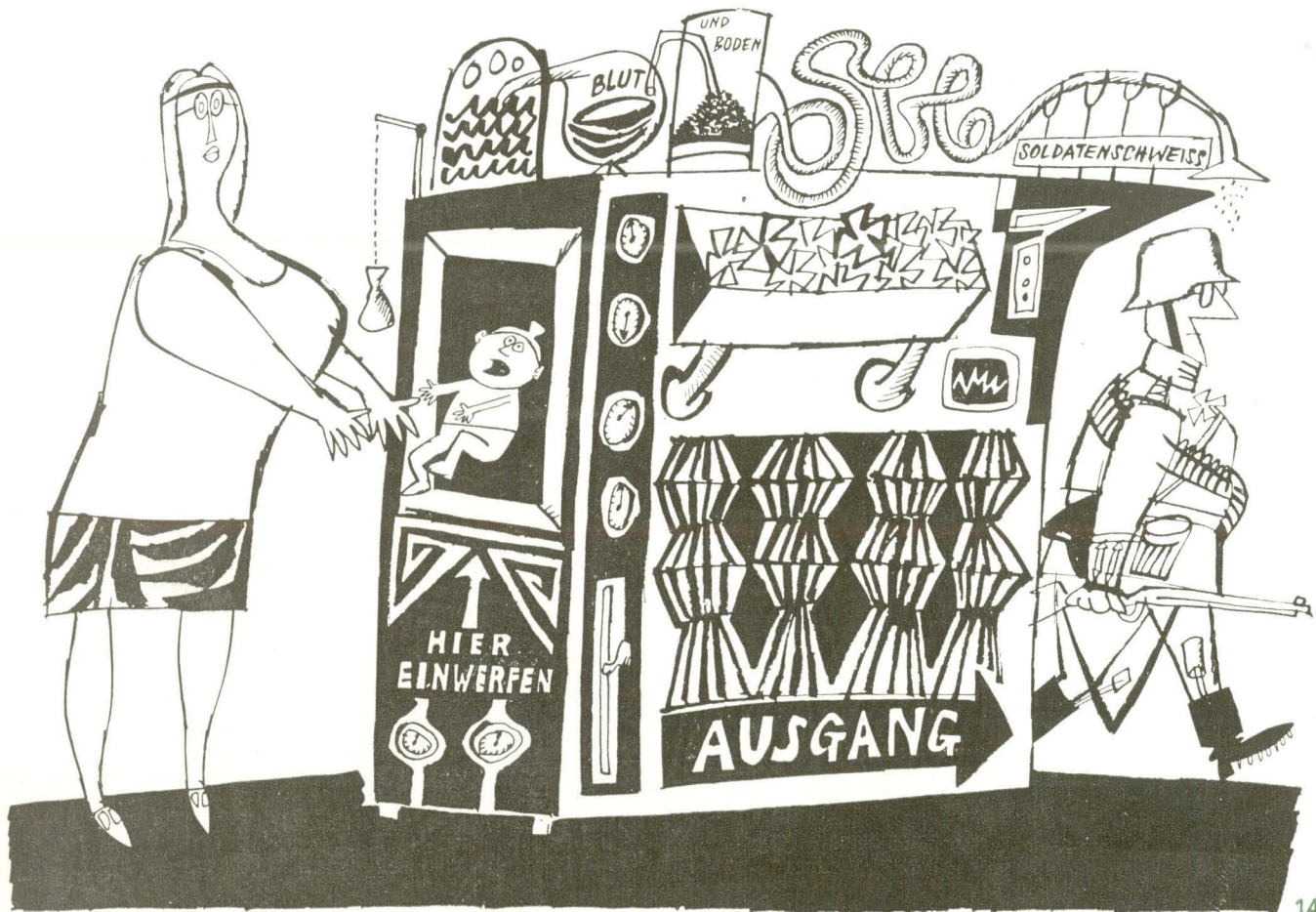

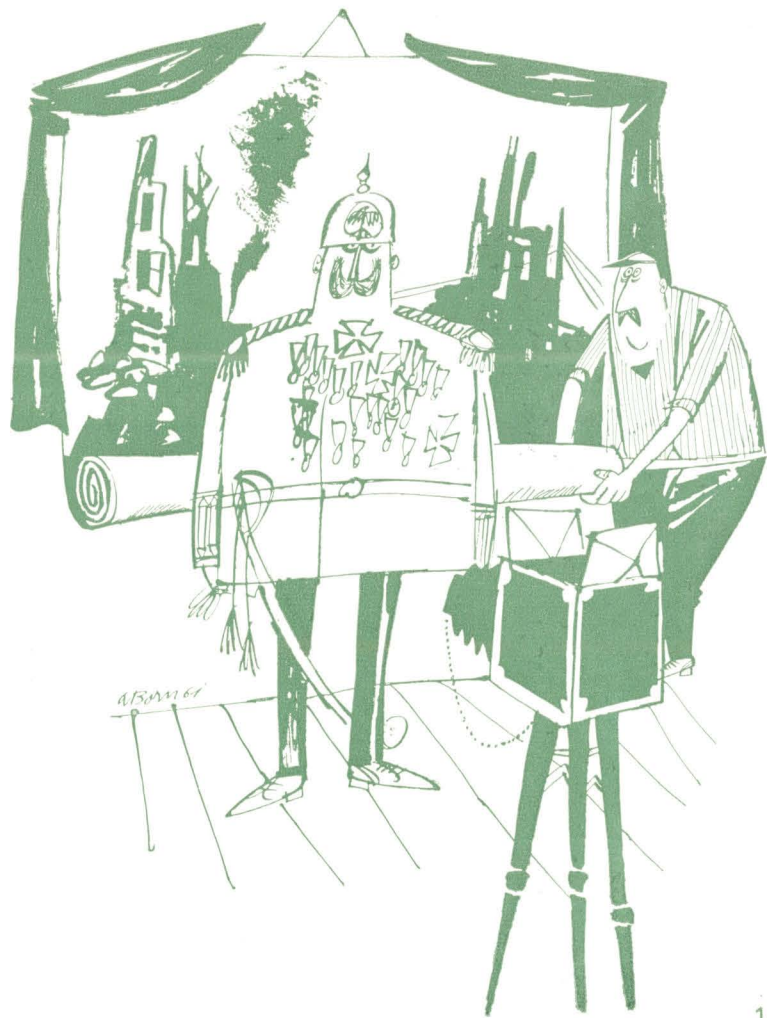
ABO/461

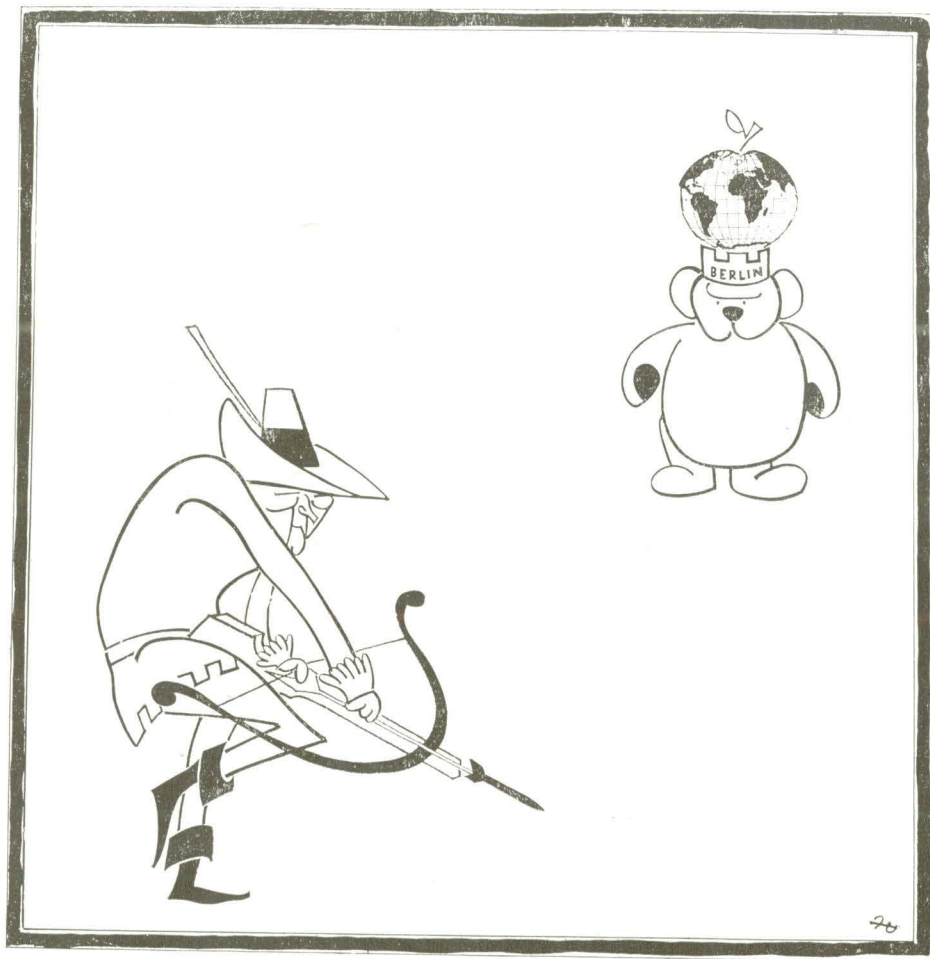

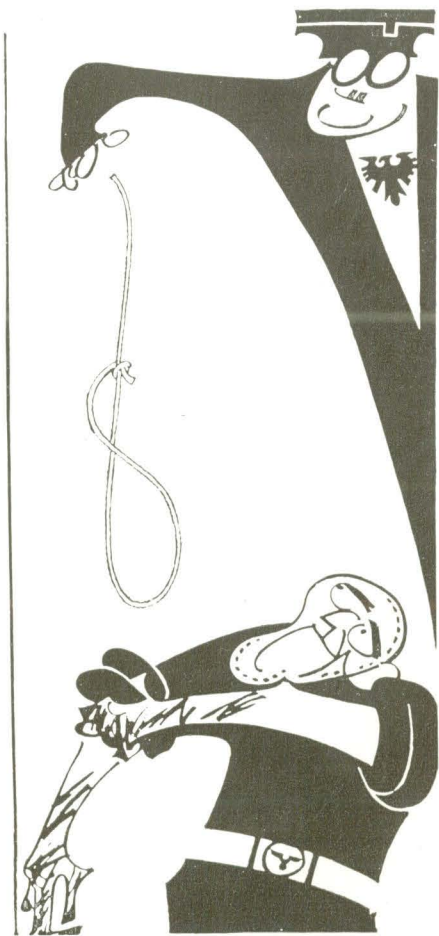
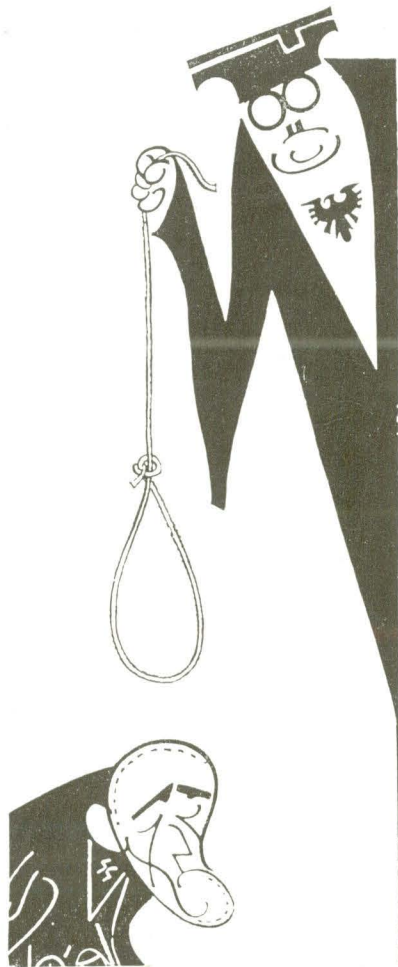

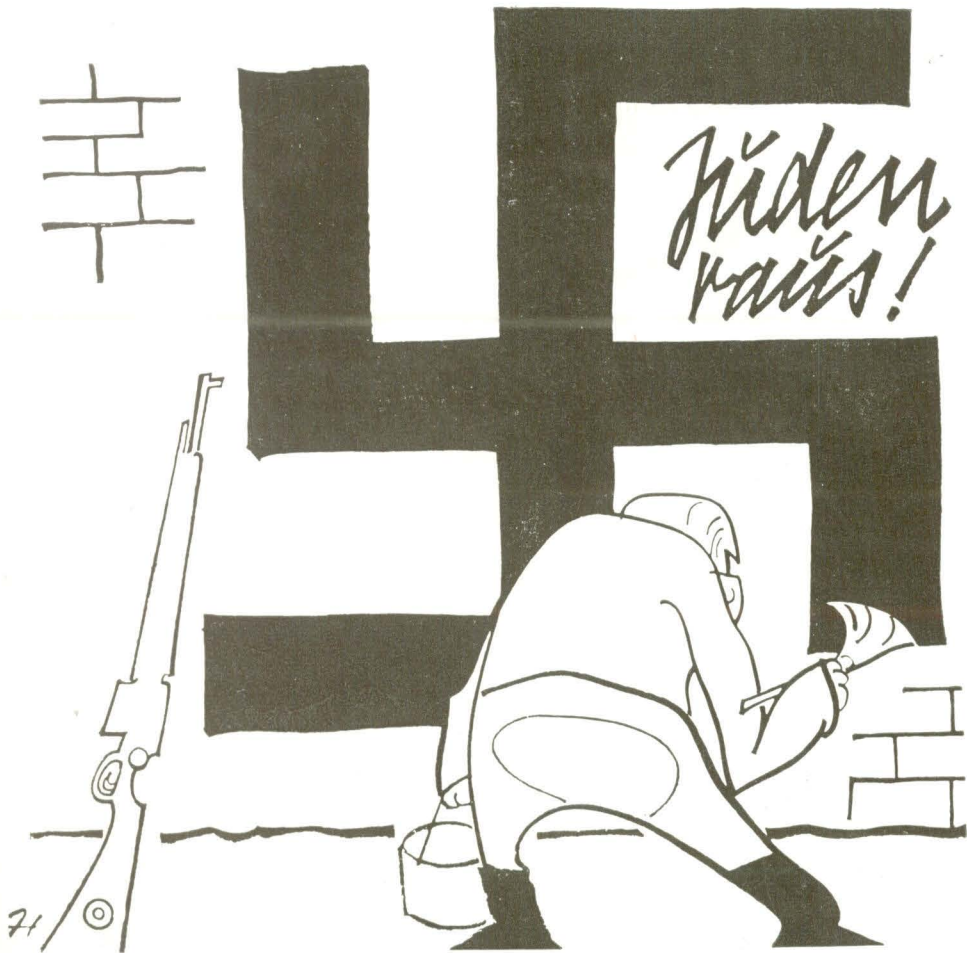
KDYŽ NA JERICHU ZKLAMALO TĚŽKÉ DÉLOSTŘELECTVO, ZBORIL JEHO ZDI ZVUK TRUB. OD TĚCH ČASŮ OSUD LECKTERÉ BITVY ZÁVISEL NA HLASU TROUBY.

HAŽÁK

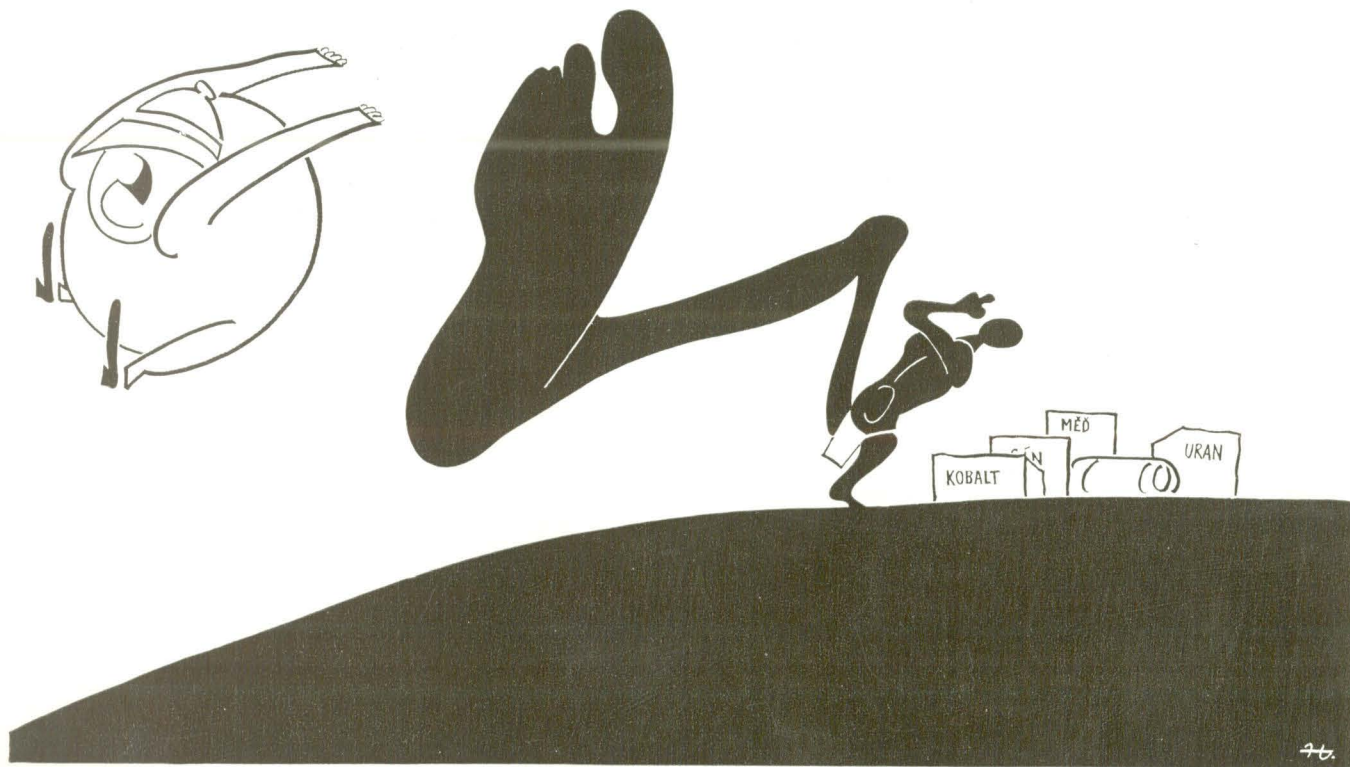
NOVODOBÝ VILÉM TELL

NAPŘED NA ŽEĎ, POTOM KE ZDI

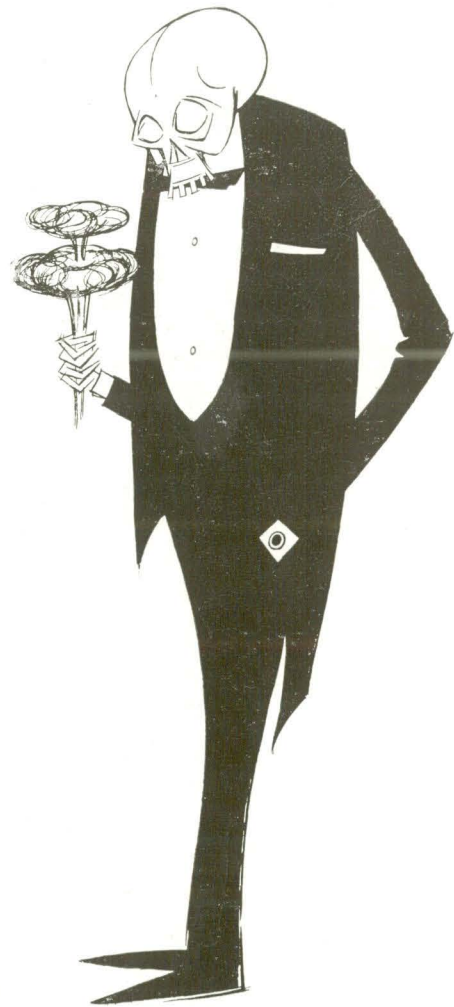
ŘÍKAJÍ, ŽE JDE O RUDÝ A ZATÍM JDE O RUDY

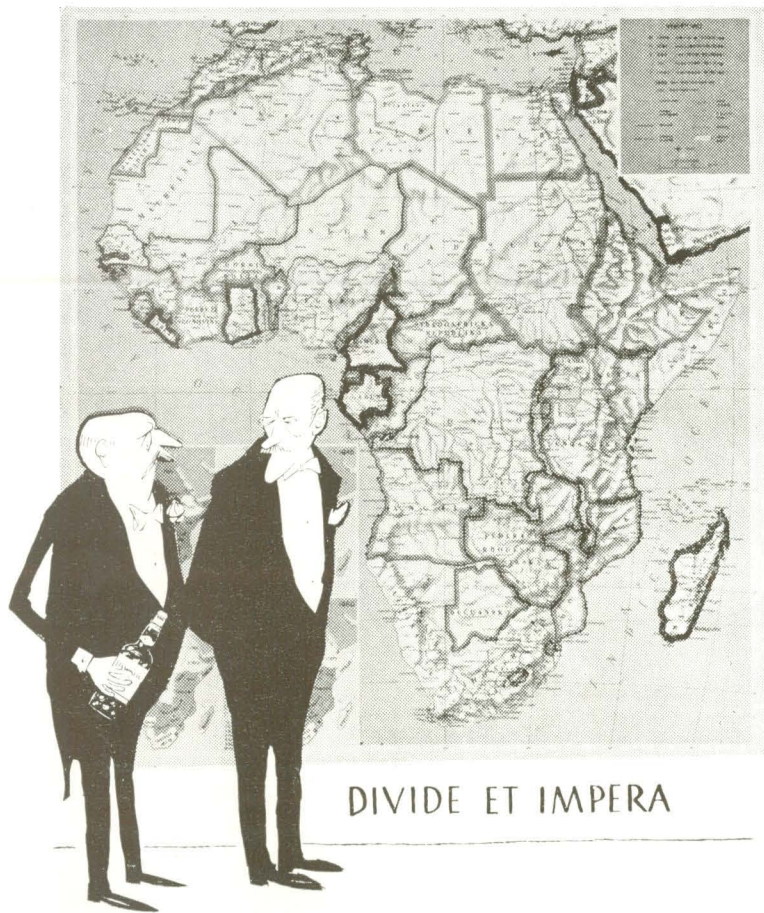

ACHILLES BYL ŘEK A REK, COŽ TEHDY ZNAMENALO SKORO TOTÉŽ,
OVŠEM BYL V TOM HÁČEK ...

HLAVÍN

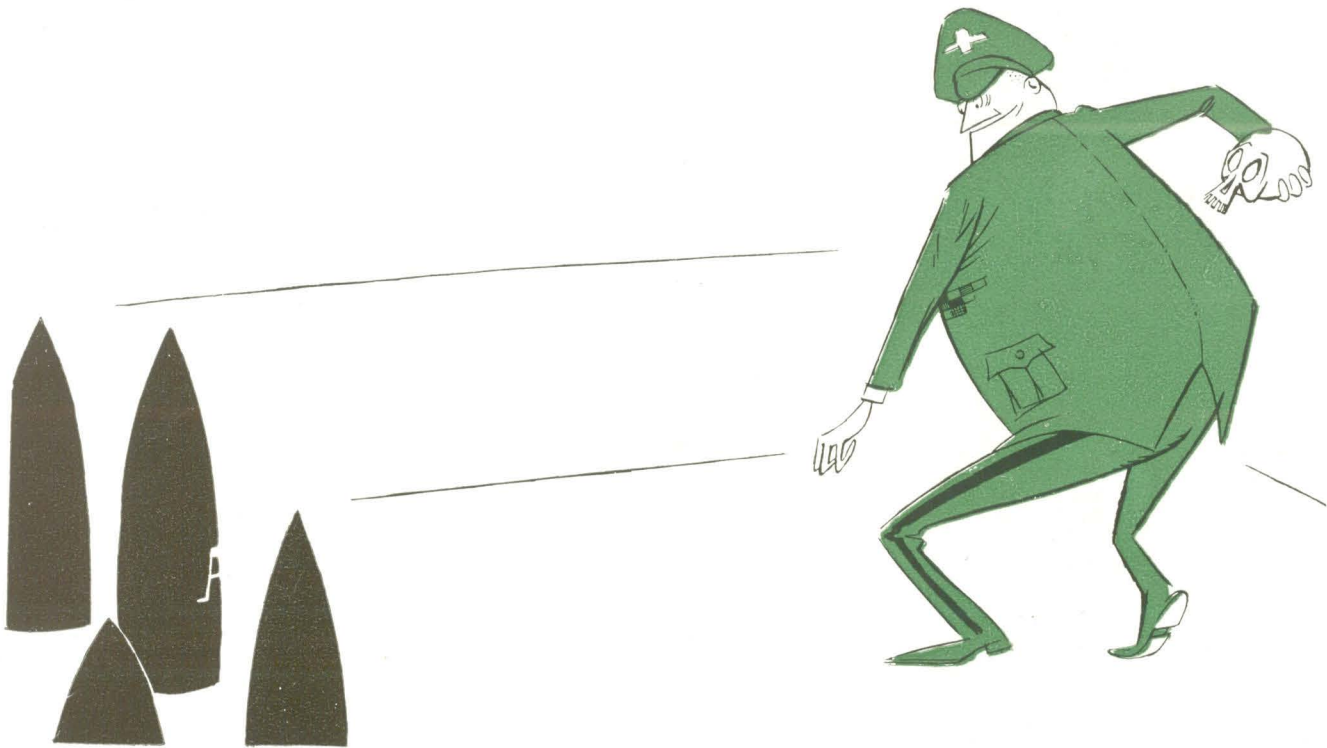

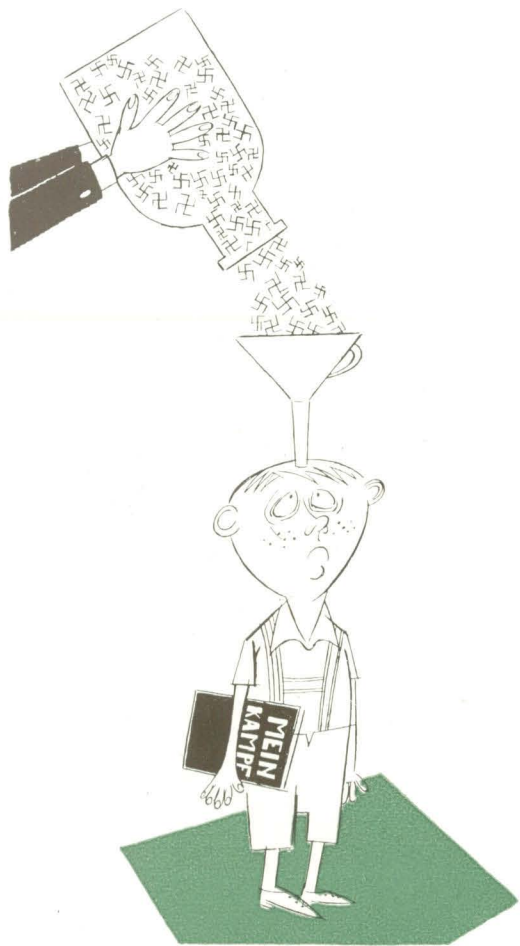
AFRICA

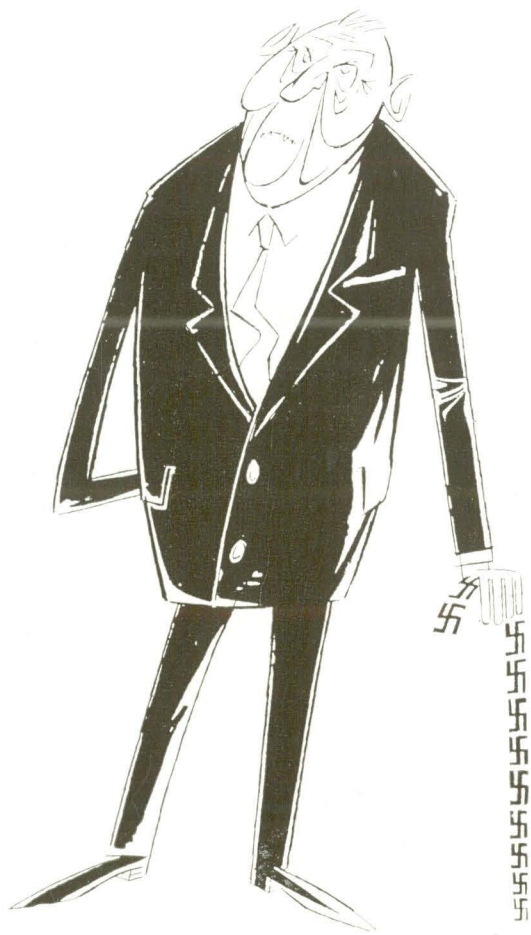
DIVIDE ET IMPERA

„COPAK ROZDELIT – ALE POTOM PANOVA...“

ZÁPADONĚMECKÉ ŠKOLSTVÍ

PORTRÉT STÁTNIKA

CAESAR PŘEKROČIL RUBIKON, VENIL, VIDIL, VICIL A KOSTI BYLY VRŽENY (DO SPOLEČNÝCH JAM).

JELÍNEK

PREKÉRNÍ SITUACE

HORNIST

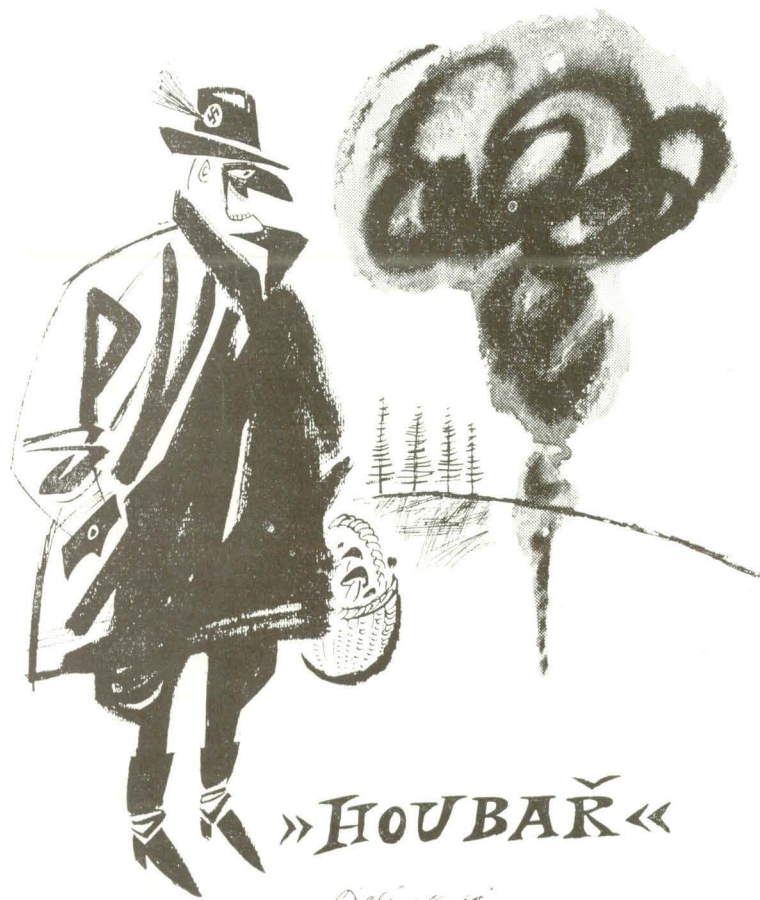
TATROMAN

W. J. J. J. J.

**TEUTON
1961**

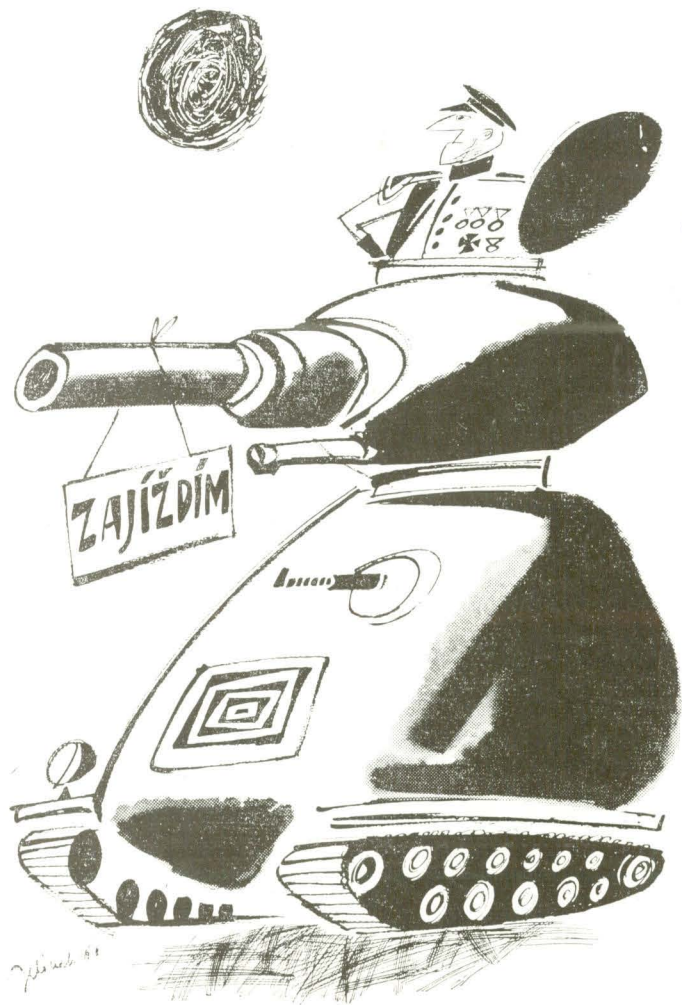

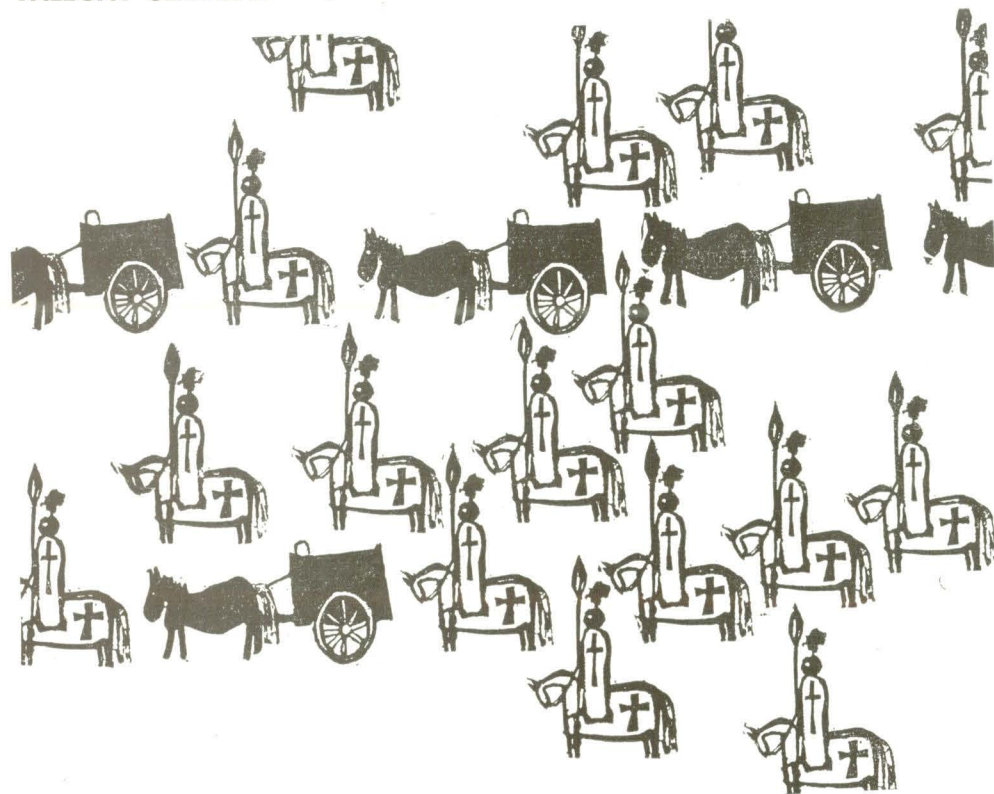
»HOUBAŘ«

Jelínek - 4.

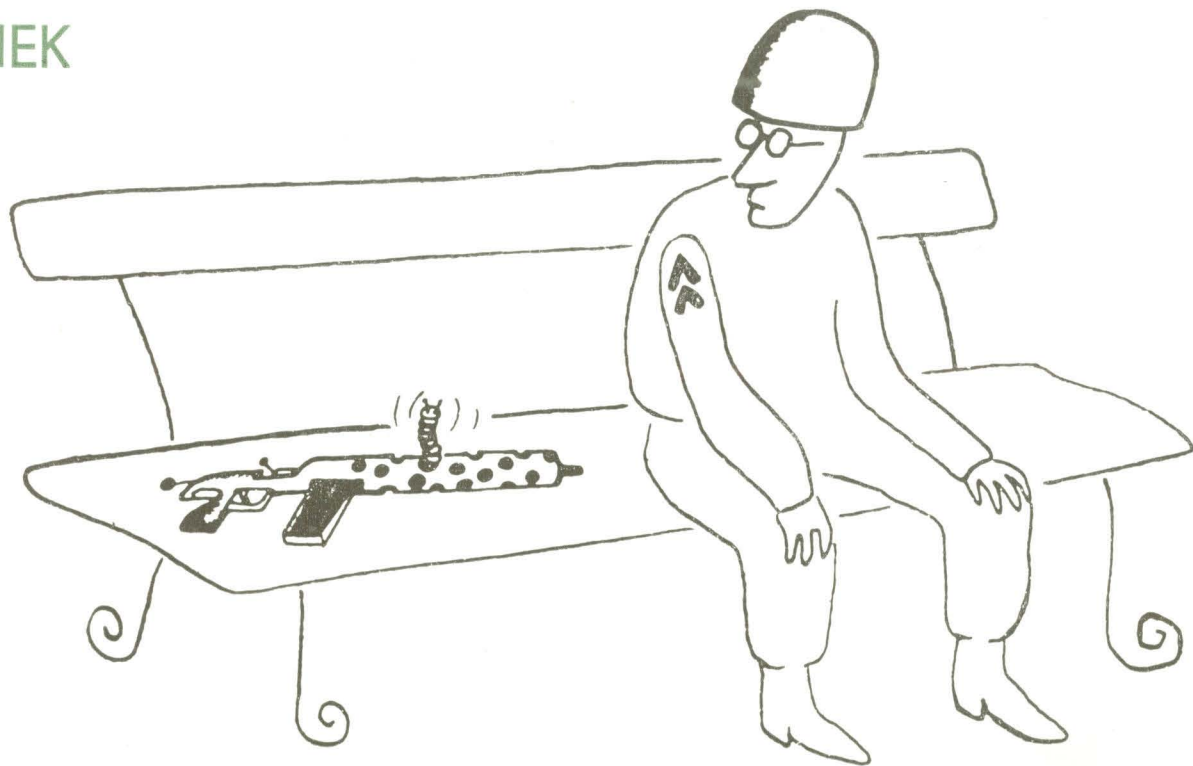
DĚDEČEK A VNUČKA

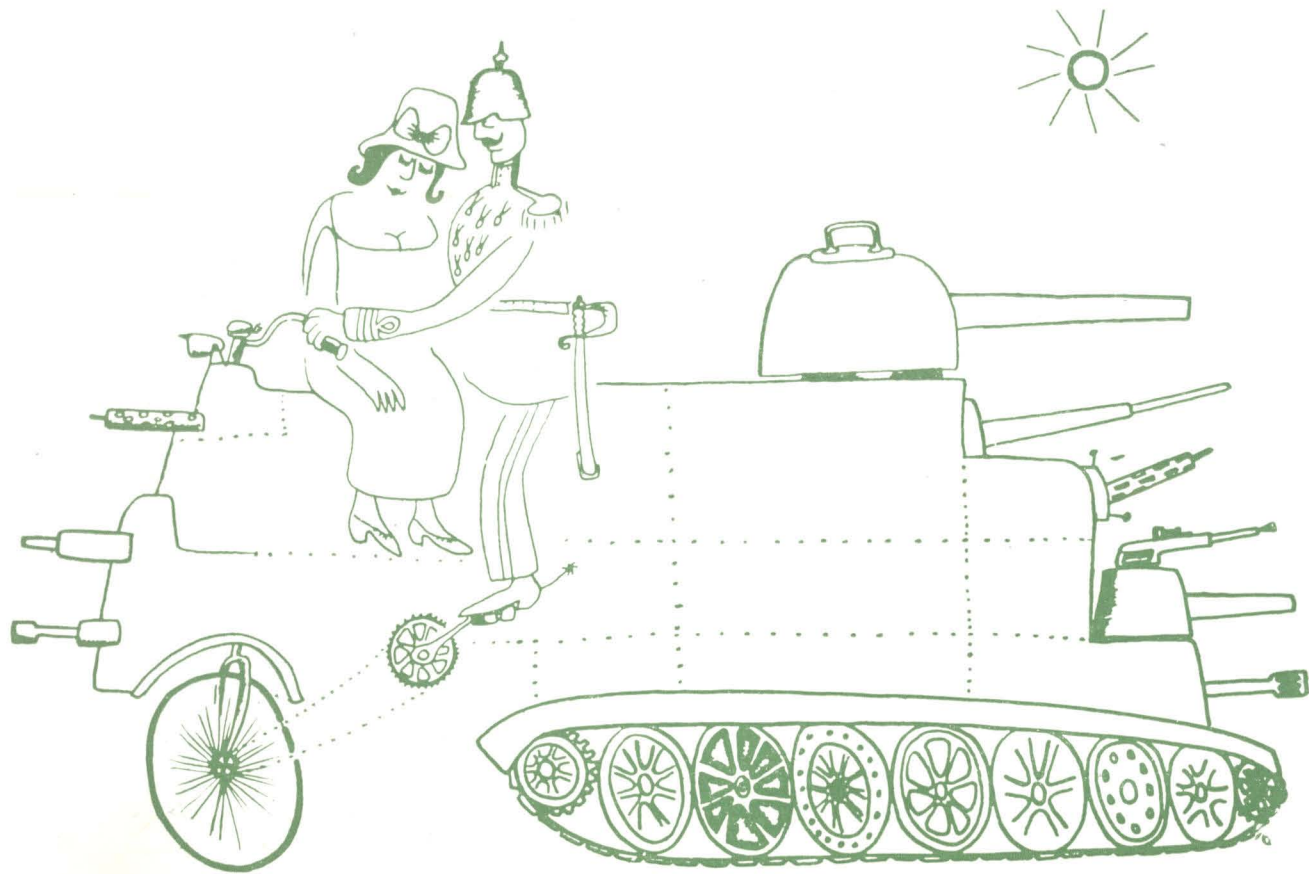

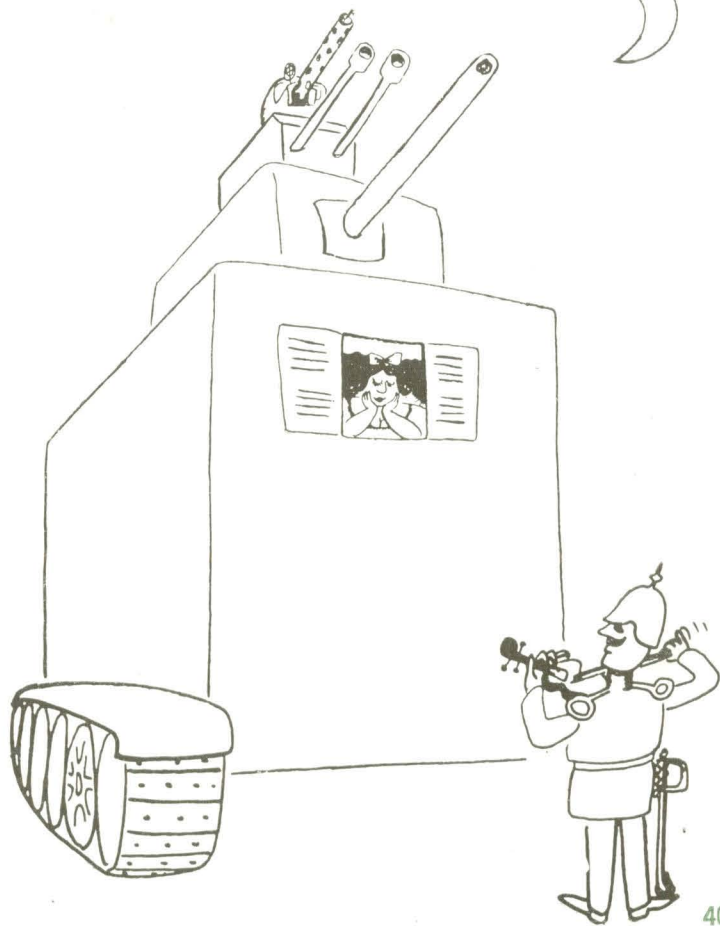
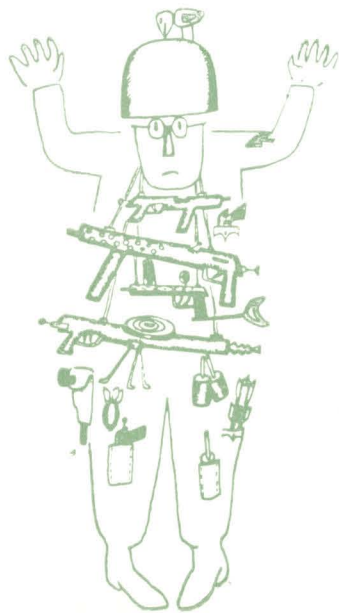
KŘÍŽÁCKÉ VÝPRAVY: KŘÍŽE A PÍKY A KÁRY - A TO VŠECHNO PRO KULE . .

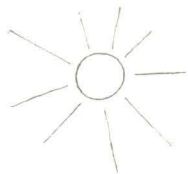
JIRÁNEK

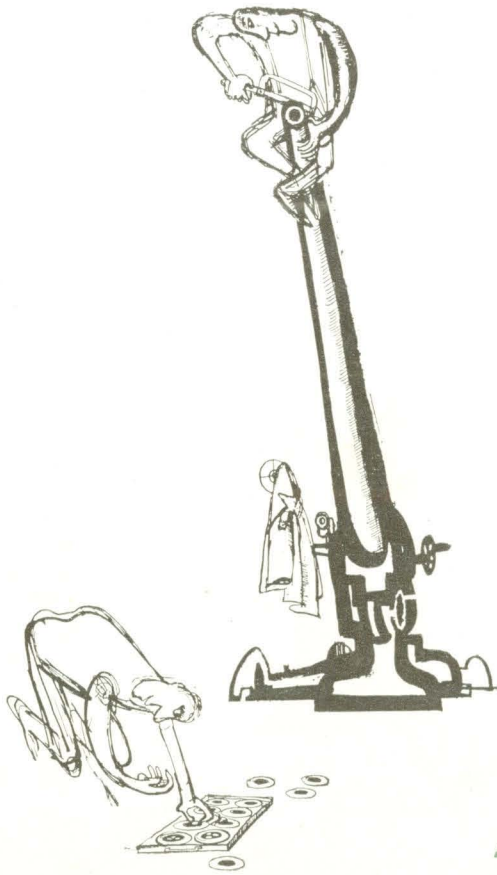

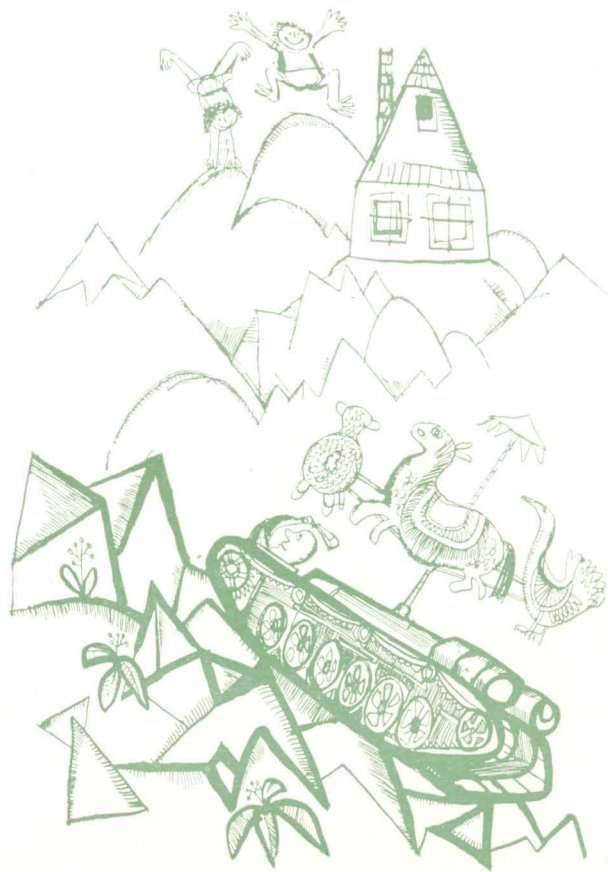
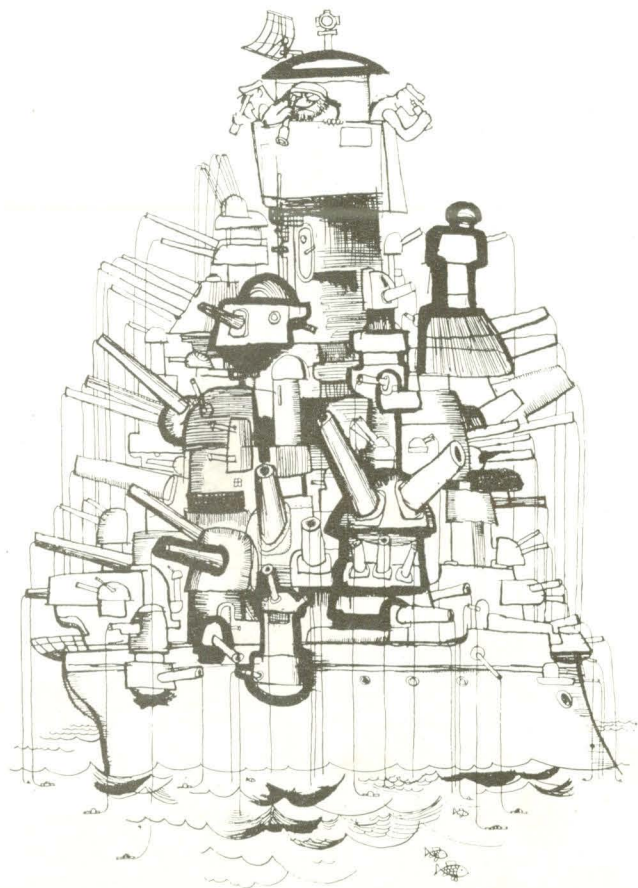

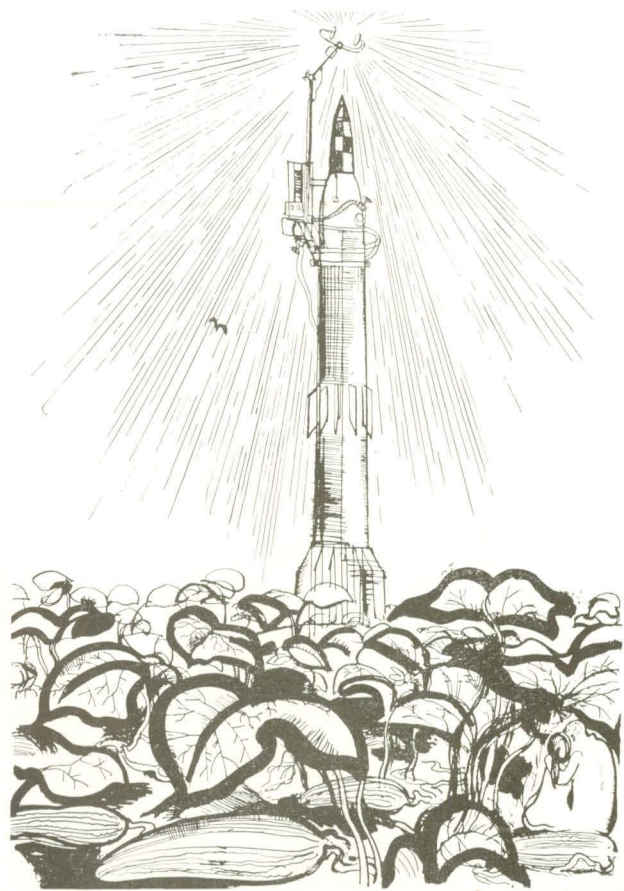
ZOUFALSTVÍ VÍTEZOVO: „PLATNĚRE, PLATNĚRE, KRÁLOVSTVÍ ZA PLATNĚRE!“

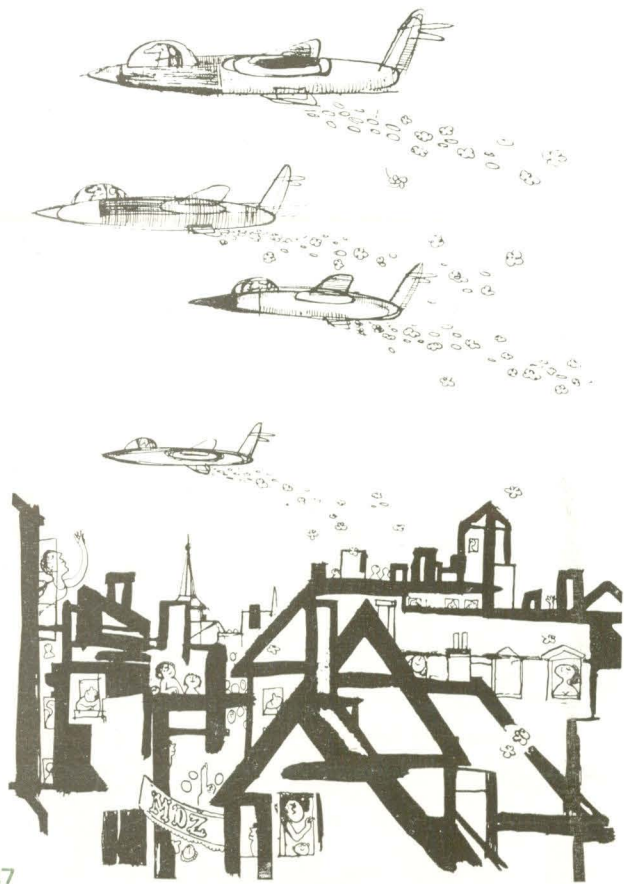
KABÁT

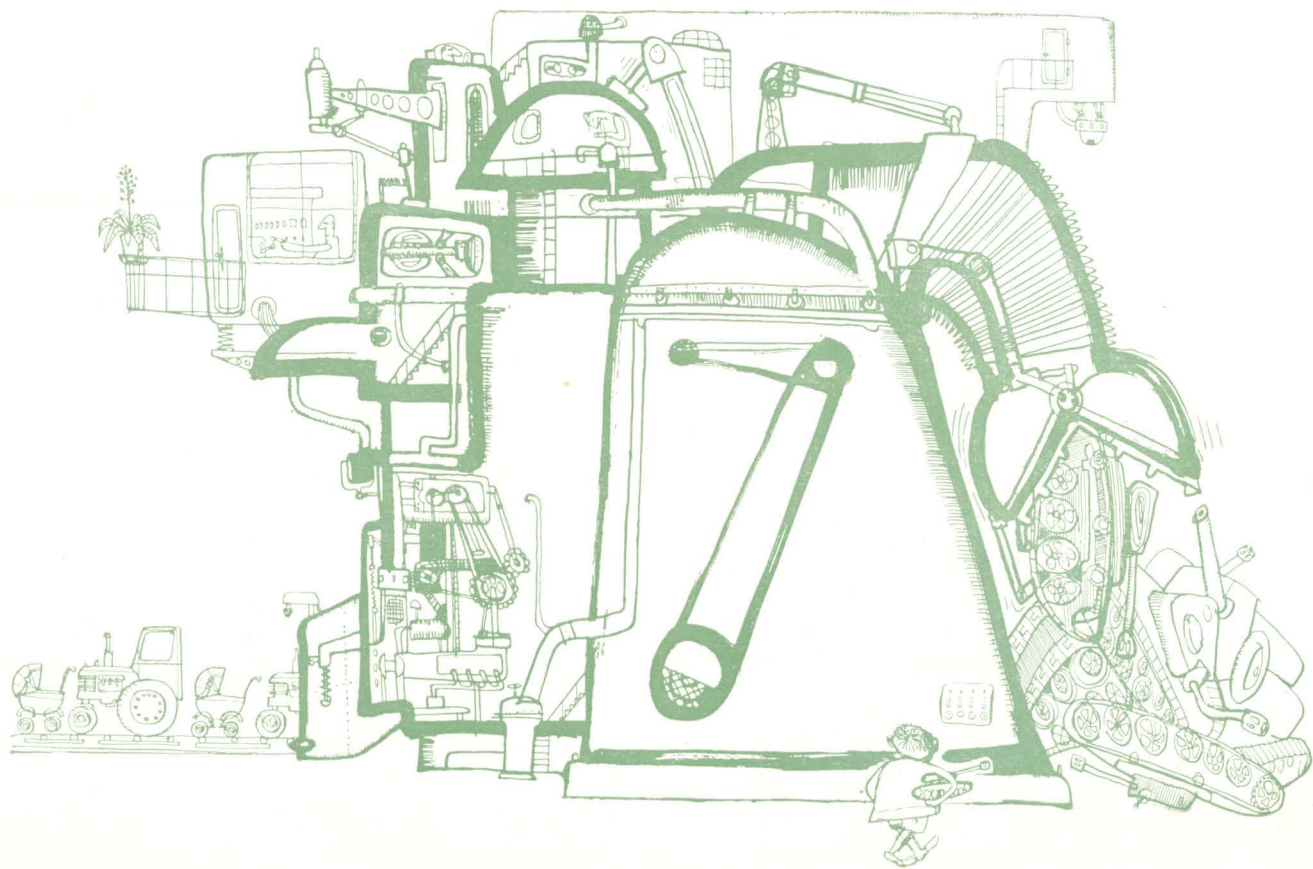
ZNEUŽITÍ VÁLČNÉ TECHNIKY

HODNÝ VOJÍN CÍSAŘE ZIKMUNDA KUŠUJE - A TAK TO ZŮSTALO DODNES
PODLE HESLA MAUL HALTEN UND WEITER DIENEN!

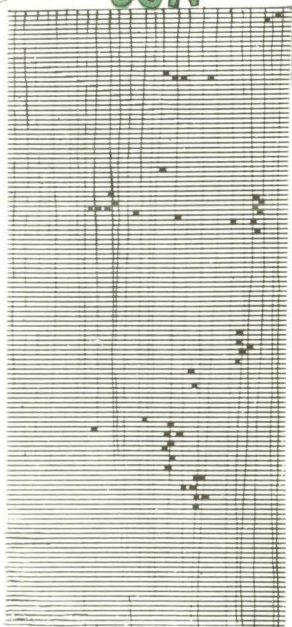
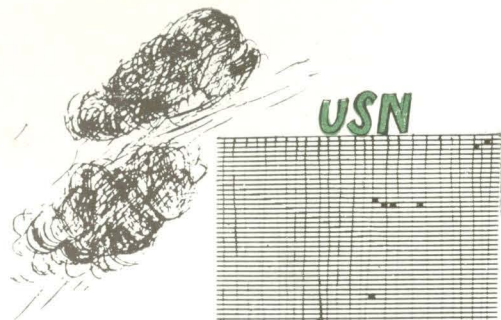

KALOUSEK

51

BOURE NAD OSN

GENERALNÍ TAJEMNÍK

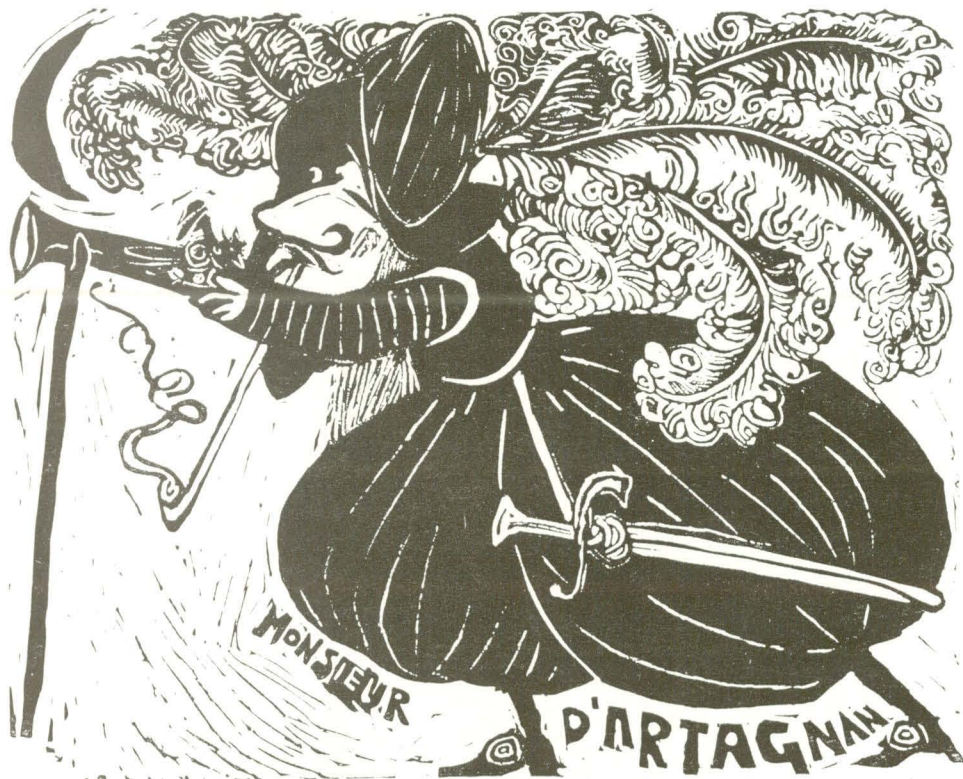

KAM? KAM?

ŠIPKY K DOMOVU

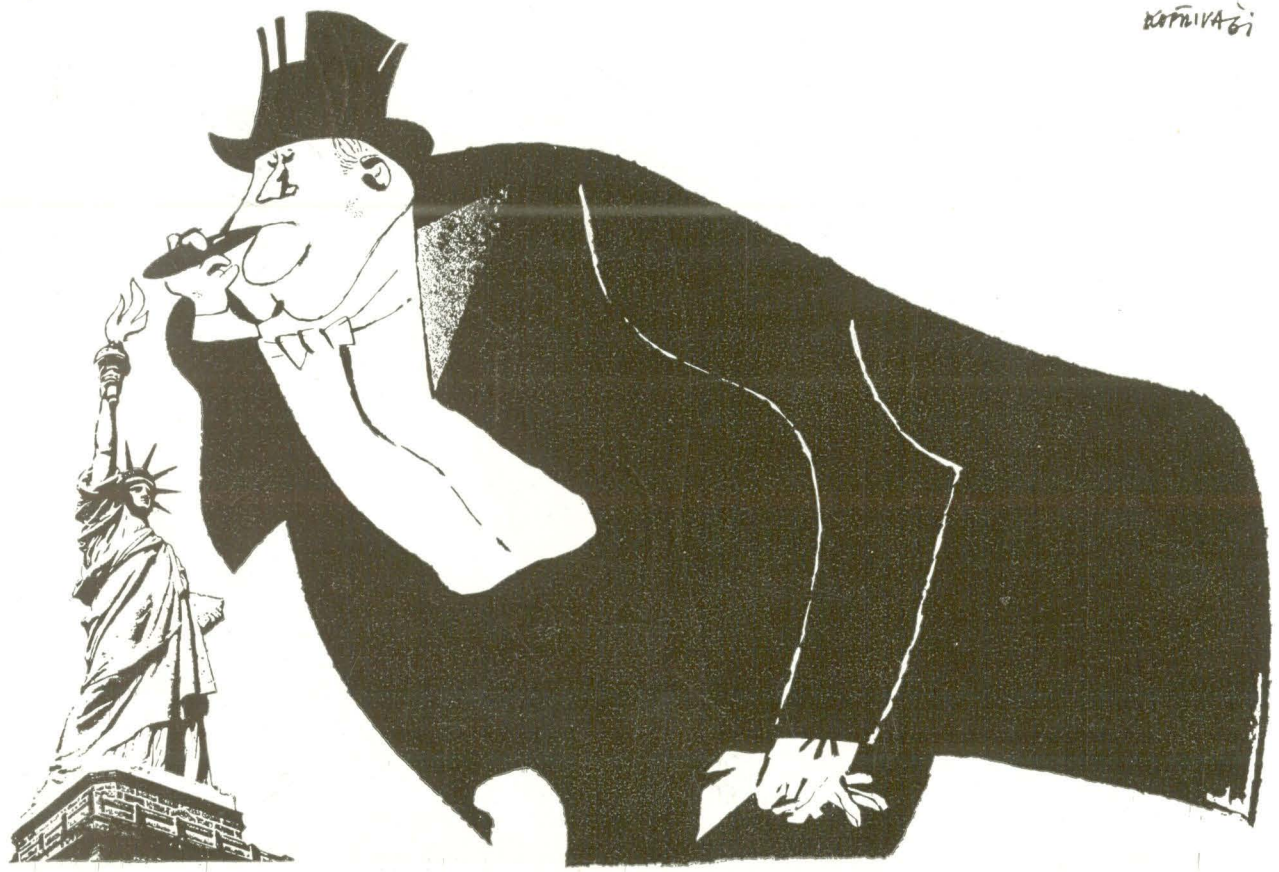

SVŮJ K SVĚMU, TYP R. 1640: MUŽ, MUŠKA A MUŠKETA.

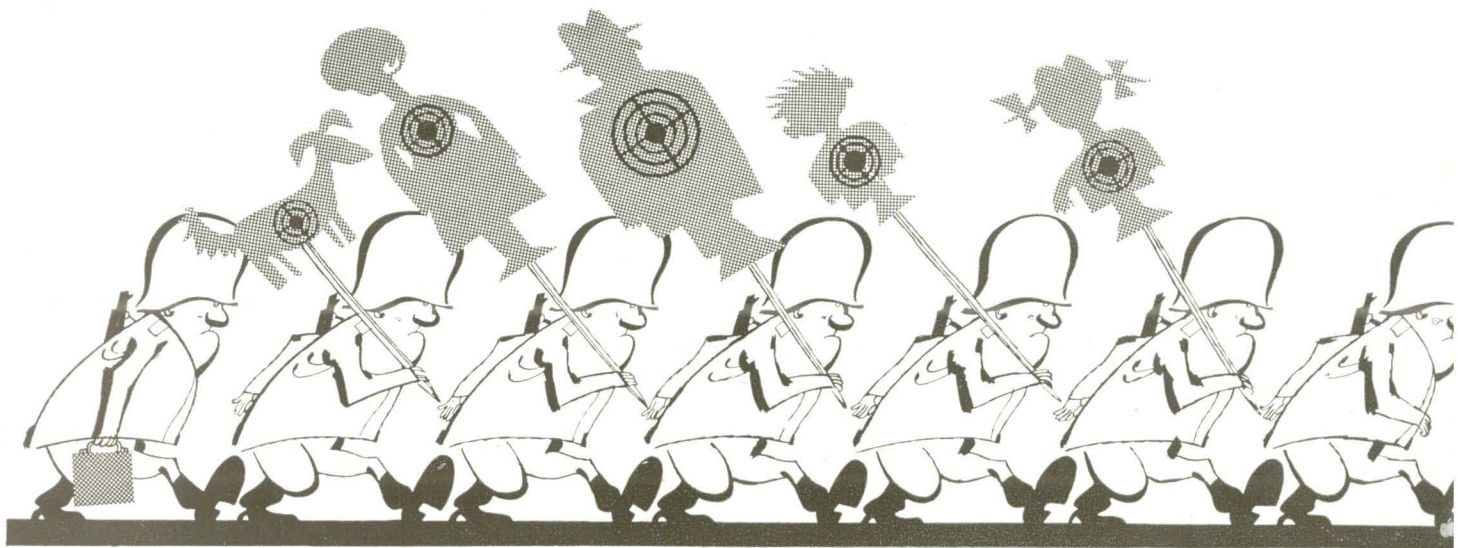
KOPŘIVA

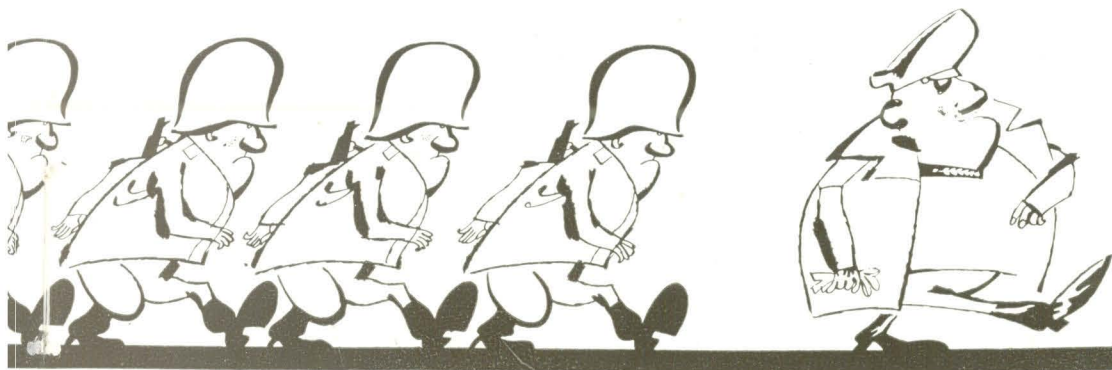

картинка 61

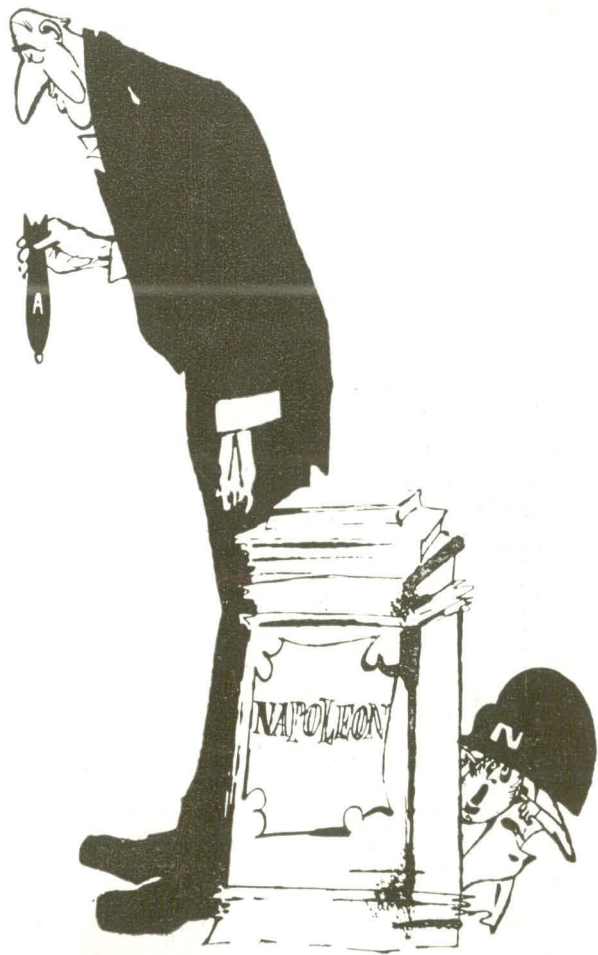

KAŽDÝ MÁ SVŮJ KŘÍŽ

KRÁL LUDVÍK OSOBNĚ KONTROLUJE STRÁŽE, ŘKA: „STÁT, TO JSEM JÁ!“
(„STOP, THIS AM I!“) („HALT, DAS BIN ICH!“) („STOJ, ETO JA!“)